

De Vesting Thiennes van Aire-sur-la-Lys

De vesting van Thiennes bevindt zich aan de oostkant van de stad, aan de huidige 6 ter Boulevard Foch van Aire-sur-la-Lys. Daar de weg van Aire naar Thiennes door de vesting werd beschermd en beschut is deze hiernaar vernoemd.

De vesting is een samenstelling van twee gedeelten die op twee verschillende tijden gebouwd zijn. Het is bespaard gebleven van de ontmanteling. Het oudste gedeelte, de domherenvesting bevindt zich op de hoek van de Boulevard Foch. Het werd tussen 1520 en 1540 tijdens het bestuur van Charles Quint gebouwd. De bouw gebeurde volgens modellen van Italiaanse vestingen ('bofvestingen') door waarschijnlijk Jehan d'Aire die ook toezicht had over 't bouwwerk betreffende de Domstiftskerk St-Pierre. Men kon er komen via een lage en smalle gang van 1,70 breed (de nauwe doortocht genoemd). Vanuit de binnenstad kon je de entree van deze gang vinden die vervolgens onder de omheinde muur werd voortgezet. Vauban, die de Domherenvesting te klein beoordeelde, gaf de opdracht om een nieuw stuk erbij te bouwen.

Zo werd na een gegeven opdracht van Vauban, tussen 1685 en 1690, een tweede gedeelte bijgebouwd. De bouw werd verzekerd door Jean-Baptiste Gourdon en Charles Robelin, ingenieurs aangesteld door de koning van Frankrijk.

Gedurende het beleg van 1710 werd de vesting voor een groot gedeelte vernietigd. Maar na de hollandse bezetting van 1715 tot 1720, werd deze opnieuw door Charles Robelin opgebouwd.

Onder toezicht van bouwmeester Charon, werd aan de westkant van deze vesting een bouwwerk toegevoegd. Vervolgens werd er voor gezorgd dat de beide gedeelten van binnen uit met elkaar in contact kwamen te staan. In 1850 werd in de omheinde muur een deur van 3 meter breed geplaatst die zo direct toegang tot de binnenstad bood.

Om afbraak van de vesting tegen te gaan werd 't in 1896 voor 16 000 francs opgekocht. Dit gebeurde door twee inwoners van Aire ; Alcide en Abbel Delbende die vervolgens de bunkers als wijnkelders gebruikten. Nog wat later worden de twee gedeelten, afzonderlijk van elkaar opnieuw verkocht.

Op de verhoging, van de oude Domherenvesting, werd in 1965 een huis gebouwd. Dit oudere gedeelte kan niet worden bezocht. Tijdens de Openbare Monumentendagen, wordt door de eigenaar het meest recente gedeelte (gewoonlijk de 'Bastion' genoemd) voor het publiek opengesteld.

ORNAMENTATIE

Aan het meest oude gedeelte van de vesting zijn 'kantige' gewelven te zien. Ze zijn opgebouwd uit bakstenen die gewit zijn.

Het tweede deel bevat aan de binnenkant, twee grote, evenwijdige zuilengangen, lopend' van oost naar west'. Ze werden als bunker gebruikt voor de soldaten, opslagruimte voor het buskruit en de 'zijkanonnen'.

Tijdens beschietingen boden deze kanonnen bescherming aan de vestingmuur en de daaromheen liggende grachten. De twee zuilen staan allebei in verbinding met de eerste vesting door middel van twee entrees. Loodrecht tegenover de zuilen bevinden zich drie vertrekken, drie vertrekken eveneens bestemd voor de plaatsing, van kanonnen maar alleen van kleiner kaliber. Ze werden zodanig geplaatst dat ze gelegenheid hadden om zich volkomen op 't zuiden te richten.

De kanonopeningen, zeker die van de de grote zuilen waren voorzien van een schoorsteenpijp. Dit was nodig voor de evacuatie van de rook wat door het schieten werd veroorzaakt. De kanonnen hadden eveneens twee 'schietgaten' opdat tijdens het opnieuw laden van de kanonnen door de kanonnier, een verdediger de mogelijkheid had om te schieten. De vesting heeft nog maar slechts een hoogte van zes meter. De gracht was eerst zes meter lager ; deze is opgehoogd tijdens een algemene afbraak van diverse gebouwen tussen 1893 en 1896. De toegang aan de westzijde, dat over een hekwerk beschikt, is door de Duitsers in 1943 gemaakt.